

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 1313220578
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1313220578.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: V. B., bytom Q. XX, M., zastúpená: JUDr. Lýdia Rácková, advokátka so sídlom Lichnerova 72, Senec proti žalovanému: KOCKA s.r.o., so sídlom Réčka cesta 302, Senec, IČO: 36 364 436, zastúpený: PAICEK LEGAL s.r.o., so sídlom Panská 17, Bratislava, o zaplatenie 14 989,- Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/100/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/288/2015-336 z 18. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 25Cb/100/2013-296 z 15. júna 2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi istinu 10 617,- Eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 25.09.2012 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania vo výške 377,58 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 999,17 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

2. Žalobkyňa si uplatnila žalovaný nárok titulom náhrady škody, vznikutej neuzavretím Kúpnej zmluvy v zmysle Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 27.06.2012 (ďalej aj „Zmluva“), ktorej predmetom mala byť kúpa motorového vozidla vyšpecifikovaného v čl. I Zmluvy za kúpnu cenu 10,- Eur. Budúca kúpna zmluva mala byť uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v lehote 30 dní od ukončenia zmluvného vzťahu žalovaného (ako budúceho predávajúceho) s leasingovou spoločnosťou. Súčasne so Zmluvou (jedným právnym úkonom) uzavreli žalobkyňa so žalovaným aj dohodu o zverení motorového vozidla do užívania žalobkyne až do času prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu na žalobkyňu. Žalovaný sa touto Zmluvou zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti, ktoré mu plynuli z Leasingovej zmluvy so spoločnosťou Mercedes-Benz Financial Services SK, s.r.o. Dňa 27.06.2012 zároveň uzavrela žalobkyňa, ako prevodca, s T. A., ako nadobúdateľom, Zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej previedla svoj obchodný podiel na nadobúdateľa za dohodnutú cenu vo výške 3 984,- Eur.

3. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný si riadne nesplnil svoje povinnosti vo vzťahu k leasingovej spoločnosti, na základe ktorej skutočnosti došlo k odobratiu motorového vozidla žalobkyni, ktoré bolo predmetom leasingu. Následne leasingová spoločnosť odstúpila od úverových zmlúv a vyzvala žalovaného na vyplatenie celej dlžnej sumy. Žalovaný v septembri 2012 vyplatil dlžnú sumu vo výške 7 273,73 Eur, na to obdržal všetky potrebné doklady vrátane plnej moci, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva z leasingovej spoločnosti na žalovaného. Tento následne nepreviedol vlastnícke právo k motorovému vozidlu na žalobkyňu, ale na P. A., čím porušil svoje zmluvné povinnosti z uzatvorenej Zmluvy a v dôsledku uvedeného konania žalobkyni vznikla škoda spočívajúca v tom, že sa jej majetok nenavýšil o hodnotu vozidla. Žalobkyňa si uplatnila škodu vo výške 14 989,- Eur, ako sumu stanovenú odpočítaním sumy 10,- Eur ako dohodnutej kúpnej ceny vozidla, od ceny vozidla 14 999,- Eur, za ktorú bolo predmetné vozidlo inzerované na internetovej stránke autobazáru. Súd pri výške škody vychádzal zo záverov Znaleckého posudku č. 46/2012 zo dňa 04.10.2012, kedy bolo vozidlo ohodnotené sumou 10 627,- Eur vrátane DPH, od ktorej odrátal sumu 10,- Eur ako dohodnutú kúpnu cenu a výšku škody ustálil sumou 10 617,- Eur a v časti nároku nad uvedenú sumu žalobu zamietol. Porušenie povinnosti žalovaného súd prvej inštancie vyhodnotil ako hlavnú a rozhodujúcu príčinu vzniknutej majetkovej ujmy žalobkyne. Žalovaný zároveň ani nepreukázal existenciu okolností, na základe ktorých by preukázal, že škode nemohol zabrániť. K námietke týkajúcej sa neplatnosti uzatvorenej Zmluvy z dôvodu, že táto mala byť uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok a z dôvodu nemožnosti plnenia, súd po rozsiahlej argumentácii uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že zmluvu uzatvoril v tiesni, ani nepreukázal, že by predmetná Zmluva bola neplatná z dôvodu nemožnosti plnenia.

4. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 2Cob/288/2015-336 zo dňa 18. októbra 2016 tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pričom k odvolacej námietke žalovaného, týkajúcej sa nedostatku vôle zo strany žalovaného pri uzatváraní Zmluvy a z nej vyplývajúcej neplatnosti Zmluvy podľa § 37 ods. 1, resp. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), uviedol, že takýto „nedostatok vôle“ nevyplýva z vykonaného dokazovania, čo potvrdzuje aj emailová komunikácia medzi žalobkyňou a T. A.. Odvolací súd sa plne stotožnil s tým, ako sa okresný súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal s otázkou platnosti Zmluvy podľa § 37 ods. 2 OZ. Krajský súd nepovažoval napadnutú zmluvu za neplatnú ani podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi, keď bolo slobodnou vôľou oboch účastníkov Zmluvy, že akceptovali kúpnu cenu vo výške 10,- Eur, ktorá zohľadňovala i cenu za prevod obchodného podielu a preto kúpnu cenu, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, nepovažoval za neprímerane nízku. Nakoľko žalovaný nepreukázal, že Zmluvu uzatvoril v tiesni, bez nedostatku vôle a že kúpna cena bola neprímerane nízka, Zmluva preto nie je v rozpore s dobrými mravmi a je platná. Odvolací súd v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. S poukazom na ustanovenia § 420 ods. 1, 3 OZ sa krajský súd stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody žalobkyni, ktorú spôsobil porušením Zmluvy tým, že napriek vysporiadaniu svojich záväzkov voči leasingovej spoločnosti a získaní vlastníckeho práva k vozidlu, toto vozidlo na žalobkyňu nepreviedol, ale previedol ho na tretiu osobu, ktorá ho potom ďalej predala. Aj v tejto časti odvolací súd v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie. Zároveň odvolací súd uzavrel, že striktné nedodržanie ustanovenia § 118 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) žiadnym spôsobom nelimitovalo žalovaného pri realizácii jeho procesných práv a teda postupom súdu nedošlo k vade konania, ktorá by mohla mať za následok odňatie možnosti účastníka konať pred súdom.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), pričom prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z tej skutočnosti, že nesprávnym postupom odvolacieho súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s odvolacími dôvodmi, vôbec

nevysporiadal s posúdením otázky, či škoda vznikla žalobkyňou v požadovanej výške a či existuje vzťah príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody práve vo výške, v akej sa domáha jej zaplatenia žalobkyňa. Takýto postup nemožno vyhodnotiť inak, ako arbitrárny, porušujúci právo žalobcu na spravodlivý proces. Rovnako sa splnením predpokladov na priznanie škody v žalovanej výške presahujúcej kúpnu cenu nezaoberal ani okresný súd. Konajúce súdy mali vyhodnotiť, či je odôvodnený nárok žalobkyne na zaplatenie náhrady (údajne vzniknutej) škody, presahujúcej kúpnu cenu dohodnutú v rámci zmluvnej voľnosti. Touto otázkou sa súd vôbec nezaoberal a vôbec ju nevyhodnotil a práve v tejto súvislosti zároveň žalovaný poukazuje na dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keďže v tomto konkrétnom prípade ide o právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená. Zároveň podľa názoru žalovaného okrem nepreukázania skutočnosti, že nejaká škoda vôbec vznikla práve v takej výške, ako ju súd priznal, neexistuje v danom prípade ani kauzálny nexus medzi správaním žalovaného a údajným vznikom škody práve v takejto výške. Dovolateľ taktiež namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s otázkou neplatnosti Zmluvy pre jej rozpor s dobrými mravmi, resp. pre rozpor so zákonom z hľadiska skutočnosti, že žalobkyňa bola v čase uzavretia zmluvy konateľkou žalovaného a teda konala pri uzatváraní Zmluvy v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Tento úkon je v rozpore so zákonom a teda podľa dovolateľa sankcionovaný absolútnou neplatnosťou, resp. by sa jednalo o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Právne posúdenie, ktoré by zohľadňovalo predmetnú zodpovednosť konateľky, krajský súd v napadnutom rozsudku (ani okresný súd) vôbec neaplikoval a v jeho odôvodnení úplne absentuje. Na základe uvedeného dovolateľ navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že vzhľadom na viaceré uvádzané „údajných dovolacích dôvodov“ nie je zistiteľné, v ktorých tvrdeniach má spočívať dovolací dôvod týkajúcich sa nesprávneho procesného postupu majúceho za následok porušenie práva na spravodlivý proces a z čoho žalovaný vyvodil záver, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné, s čím sa stotožnil aj samotný odvolací súd. Príčinný vzťah medzi konaním žalovaného a vznikom škody bol taktiež preukázaný, nakoľko jedine konaním žalovaného (porušením zmluvnej povinnosti) bol zapríčinený vznik škody, ktorý spočíval v strate očakávaného prínosu na majetku žalobkyne, ktorá mala získať motorové vozidlo vo všeobecnej hodnote.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného je potrebné odmietnuť.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je však potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

9. Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej

právomoci dovolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

10. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako i z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Otázka nemožnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. bola pôvodne riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017, v zmysle ktorého sa dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. V čase rozhodovania dovolacieho súdu bol však už citovaný záver veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu prekonaný uznesením ústavného súdu sp. zn. Plz. ÚS 1/2018 z 25. apríla 2018. Podľa uvedeného rozhodnutia „pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku ako aj § 421 Civilného sporového poriadku a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 Civilného sporového poriadku, poruší tým právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“ Zároveň uznesením sp. zn. 1VCdo/1/2018 zo dňa 21. marca 2018 aj veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu konštatoval odklon od uznesenia sp. zn. 1VCdo/2/2017 a vo svojom výroku uviedol, že „Kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je prípustná.“ Vychádzajúc zo skutočnosti, že jednotlivé senáty ústavného súdu sú podľa ustanovenia § 6 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov pri svojom rozhodovaní viazané právnym názorom vysloveným v uznesení pléna ústavného súdu sp. zn. Plz. ÚS 1/2018 z 25. apríla 2018 a rešpektujúc právny názor vyslovený v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/1/2018 z 21. marca 2018 v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 prvá veta C. s. p., pristúpil vo veci konajúci senát najvyššieho súdu k skúmaniu, či sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie tak z hľadiska dovolateľom namietaných väd znátočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., tak aj z hľadiska, či sú splnené podmienky pre skúmanie (nesprávneho) právneho posúdenia veci odvolacím súdom z hľadiska dovolateľom vyvodzovanej prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

12. Žalovaný naplnenie prípustnosti a dôvodnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. videl v zásade v nedostatočnom a arbitrárnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal s jeho námietkami uvedenými v odvolaní. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces (obdobne pozri napr. sp. zn. 3Obdo/40/2017 zo 07. decembra 2017).

13. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ

uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

14. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj uznesenie sp. zn. 3Obdo/19/2017 z 24. augusta 2017). Vyššie uvedený záver znamená, že pre vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade so zákonom (§ 431 C. s. p.) nepostačuje, ak dovolateľ v rámci textu dovolania uvedie, že sa odvolací súd nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, prípadne, že odvolací súd svoje závery dostatočným spôsobom neodôvodnil.

15. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať. Až v prípade, ak je dovolací dôvod vymedzený uvedeným spôsobom, môže dovolací súd pristúpiť k skúmaniu prípustnosti (a dôvodnosti) podaného dovolania. Úlohou dovolacieho súdu je tak z dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu iba posúdiť, či došlo zo strany konajúceho súdu nižšej inštancie k ním tvrdenému nezákonnému zásahu do konkrétneho jemu patriaceho procesného práva predstavujúceho v okolnostiach rozhodovanej veci porušenie práva na spravodlivý proces.

16. Dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nevymedzil ním tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 2 v spojení s § 420 písm. f/ C. s. p. vyššie uvedeným spôsobom (viď body 14 a 15). V rozhodovanej veci žalovaný vo svojom dovolaní skonštatoval, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, resp. že niektoré čiastkové závery dostatočným spôsobom neodôvodnil. Dovolateľ však v dovolaní neuviedol, či práve v ním uvádzanom nevysporiadaní sa s jeho odvolacou argumentáciou, resp. v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, videl nesprávny procesný postup, ktorým mu mal odvolací súd znemožniť realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že v rozhodovanej veci malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu dovolania taktiež nie je zrejmé, aké konkrétne procesné právo (práva) žalovaného malo (mali) byť rozhodnutím odvolacieho súdu porušené. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, a to aj v prípade, ak by bolo napadnuté rozhodnutie prípadne nepreskúmateľné (obdobne pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/40/2017 zo 07. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/50/2017 zo 04. októbra 2017, 3Obdo/68/2018 z 12. decembra 2017, 3Obdo/69/2017 z 05. marca 2018).

17. Dovolateľ súčasne odvodzoval prípustnosť podaného dovolania od ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. V zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

18. Zároveň platí, že dovolací súd je v prípade dovolaní podaných za účinnosti Civilného sporového poriadku povinný pracovať s takým dovolaním, aké podala strana a nie je možné vyzývať dovolateľa na odstránenie väd dovolania. Tento prístup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie

nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom (mimoriadnych) opravných prostriedkov je výlučne v dispozícii strán sporu. Povinnosť podávať kvalifikované, jednoznačné a úplné dovolania, v ktorých sú dovolacie dôvody vymedzené v súlade s ustanovením § 432 C. s. p., má zabezpečiť povinné právne zastúpenie dovolateľa, resp. povinnosť zastúpenia osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 C. s. p.). Zákon predpokladá, že advokát/vysokoškolsky vzdelaná osoba v odbore právo je subjektom, ktorého odborné znalosti a schopnosti majú kvalifikovaným dovolaním prispieť k rýchlemu, hospodárnemu a plynulému priebehu dovolacieho konania. Uvedené vyplýva z čl. 11 ods. 3 Základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený a podľa ktorého, kto sa verejne hlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. To znamená, že úkony takouto osobou majú obsahovať všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov.

19. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky.

20. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu posúdeniu veci a prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., kedy je dovolanie prípustné, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, dovolací uvádza, že dovolateľ ani v tomto prípade nevymedzil právnu otázku, ktorá má mať zásadný právny význam pre nesprávne posúdenie veci v tomto konaní a doposiaľ nebola dovolacím súdom vyriešená. Z argumentácie dovolateľa vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. nie je zrejmé, aká právna otázka, na ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nebola dovolacím súdom doposiaľ v jeho rozhodovacej praxi vyriešená, teda nie je zrejmé ani aké právne posúdenie odvolacieho súdu považuje dovolateľ za nesprávne a ani v čom by prípadne takéto nesprávne posúdenie malo spočívať. Z tohto dôvodu nebol žalovaným ani v tejto časti vymedzený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p. Absenciu takej náležitosti považuje zákon za dôvod pre odmietnutie dovolania.

21. Najvyšší súd tak vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc danosť dôvodov pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p., dovolanie žalovaného odmietol.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.